

1 În ce împrejurări poate un părinte să deplaseze în mod licit copilul în alt stat membru, fără consimțământul celuilalt părinte?

Chestiunea domiciliului permanent al copilului face obiectul normelor de drept în ceea ce privește dreptul de stabilire a locului de reședință al copilului și face parte astfel din creșterea *de facto* a copilului [articolul 1631 alineatul (1) din Codul civil (*Bürgerliches Gesetzbuch*, BGB)]. La fel ca administrarea patrimoniului copilului, aceasta se încadrează în domeniul de aplicare a autorității părintești în temeiul articolului 1626 alineatul (1) din Codul civil.

Spre deosebire, de exemplu, de o scurtă vacanță într-o țară vecină din Europa, domiciliul permanent este o „chestiune de importanță fundamentală” (*Angelegenheit von erheblicher Bedeutung*) în sensul articolului 1687 alineatul (1) prima teză din Codul civil, pentru care este nevoie de consimțământul ambilor părinți, dacă aceștia au custodie comună. Prin urmare, un părinte are nevoie de consimțământul celuilalt părinte pentru a se muta în străinătate cu copilul, cu excepția cazului în care are custodie unică sau cel puțin dreptul exclusiv de a decide asupra domiciliului.

2 În ce condiții este necesar consimțământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat membru?

Dacă părinții dețin custodia în comun (dreptul comun de a decide asupra reședinței), este necesar consimțământul celuilalt părinte privind mutarea copilului în străinătate (a se vedea, de asemenea, răspunsul la întrebarea 1).

3 Dacă celălalt părinte nu este de acord cu deplasarea copilului în alt stat, cu toate că acest lucru este necesar, cum poate fi copilul deplasat în mod legal în alt stat membru?

Deplasarea copilului pentru a locui în străinătate este legală dacă părintele care dorește să se mute împreună cu copilul deține custodia unică sau cel puțin dreptul exclusiv de a decide asupra reședinței.

Dacă nu sunt îndeplinite aceste condiții și dacă părinții nu ajung la un acord în această privință, atunci, la solicitarea unuia dintre părinți, instanța pentru cauze de familie (*Familiengericht*) poate acorda unui părinte dreptul de a decide în această privință, conform articolului 1628 din Codul civil. Instanța trebuie să hotărască ținând seama de interesul superior al copilului, luând în considerare circumstanțele speciale și aspectele practice, precum și interesele legitime ale celor implicați (articolul 1697a din Codul civil).

În plus, un părinte care nu locuiește împreună cu celălalt părinte poate, de asemenea, să solicite instanței pentru cauze de familie, în temeiul articolului 1671 alineatul (1) din Codul civil, să îi fie acordată custodia unică la nivel general sau custodia unică pentru un anumit aspect – de exemplu, dreptul de a decide cu privire la domiciliul copilului. Instanța va admite cererea în cazul în care celălalt părinte consimte, cu excepția cazului în care copilul, dacă are cel puțin 14 ani, formulează o obiecție, sau în cazul în care retragerea custodiei în comun sau transferul parțial al custodiei unice către solicitant este de natură să servească interesului superior al copilului. În cazul în care instanța admite cererea, părintele poate decide în mod liber cu privire la domiciliul copilului.

4 Se aplică aceleași norme pentru deplasarea temporară (de exemplu, asistență medicală, vacanță etc.) și pentru cea definitivă? Dacă există, vă rugăm să furnizați formularele de consimțământ relevante.

Dacă un părinte deține custodie unică, acesta este liber să călătorească cu copilul în străinătate pentru perioade scurte oricând dorește.

Pe de altă parte, părinții care dețin custodia în comun trebuie să ia această decizie, în principiu, de comun acord (articolul 1627 din Codul civil). Dacă părinții care dețin custodia în comun locuiesc la distanță unul față de celălalt, amândoi trebuie să stabilească în ce măsură călătoria planificată reprezintă o chestiune de importanță fundamentală, nu o chestiune de natură curentă [articolul 1687 alineatul (1) prima teză din Codul civil]. Părintele cu care copilul locuiește în mod normal are dreptul să decidă de unul singur cu privire la chestiunile de natură curentă [articolul 1687 alineatul (1) a doua teză din Codul civil]. Celălalt părinte poate decide de unul singur doar în ceea ce privește chestiuni care țin de îngrijirea efectivă a copilului, conform articolului 1687 alineatul (1) a patra teză din Codul civil. Legislația nu specifică care sunt chestiunile de importanță fundamentală și care sunt chestiunile de natură curentă sau care țin de îngrijirea efectivă a copilului. Acest aspect va fi stabilit în funcție de circumstanțele specifice în speță. În principiu, atât părintele cu care locuiește copilul în mod normal, cât și părintele cu drepturi de contact pot decide în mod independent cu privire la deplasarea temporară în vederea petrecerii unei vacanțe în străinătate, cu condiția ca deplasarea să nu se facă într-o zonă îndepărtată sau într-o zonă în care există tensiuni politice. Cu toate acestea, părintele cu drepturi de contact trebuie să îl informeze în prealabil pe părintele care se ocupă în principal de îngrijirea copilului cu privire la scopul călătoriei. Părintele care se ocupă în principal de îngrijirea copilului poate lua de unul singur decizia cu privire la tratamentele medicale de rutină. Totuși, în cazul în care copilul urmează să fie deplasat în altă țară pentru a beneficia de tratament medical, în principiu, această situație nu ar trebui considerată un tratament medical de rutină.

Un părinte care nu deține custodia nu are dreptul de a decide cu privire la domiciliul copilului. Pe perioada contactului, acest părinte are, conform articolului 1687a din Codul civil, aceleași atribuții ca un părinte care deține custodia în comun asupra copilului și cu care copilul nu locuiește în mod normal [articolul 1687 alineatul (1) a patra teză].

Ultima actualizare: 13/11/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.